

Doelman Marcel maakt bij de presentatie van de cd Gooal! een praatje met Henkjan Smits. Over de X-factor wordt wijselijk gezweven. FOTO JIRI BÜLLER

De X-factor ontbreekt

▣ **Elk weekeinde trekt voetbalminnend Nederland massaal naar de stadions. Maar niet alleen bij Feyenoord, Ajax en PSV wordt wekelijks gestreden om de drie punten. Ook in de kelder van het Nederlands amateurvoetbal, de voormalige onderbond, is de winst heilig. Ja, zelfs bij het 17de...**

ELVIN POST

Hoewel er de zondag na koninginnedag niet wordt gevoetbald, en er nog een weekje moet worden gewacht op de laatste wedstrijd van het seizoen, heeft het 17de toch iets om naar uit te kijken: de presentatie van de WK-cd GOOAL!, op woensdagmiddag in boekhandel Donner. Op verzoek van Kees, de spits van het 15de, zingt het 17de mee op de cd, waarop ook bekende voetballers en oud-voetballers te horen zijn. Ondanks de sportieve malaise dit seizoen, is er dan toch nog iets om een klein beetje trots op te zijn. Voor een keer treedt het 17de uit de anonimiteit die het wekelijkse geploeter met de bal op zondagochtend onherroepelijk met zich meebrengt. Omdat de meeste jongens nog aan het werk zijn wanneer de cd om

vier uur wordt gepresenteerd, is er slechts een bescheiden delegatie van het 17de aanwezig op het moment suprême: rechtsback Zeef, doelman Marcel, linksback Eelco, analist Steef en enfant terrible André, die heeft besloten volgend jaar zijn rentree te maken in de hoop het 17de weer op het goede spoor te zetten.

Om vier uur staan Kees Verhaar en zijn Kinderkoor Prettig Weekend klaar om met een liedje de presentatie te openen.

„Is dat Henkjan Smits?“, vraagt rechtsback Zeef plotseling, wijzend naar een man in pak aan de andere kant van het vertrek. „Verdomd,“ zegt André, „je hebt gelijk.“

„Henkjan-wie?“, vraagt Marcel. „Smits,“ zegt Zeef. „Je weet wel: dat jurylid van Idols, het is de man van de X-factor!“

Marcel knikt. „O, die...“

Deel 32 - Het 17de zingt mee op de cd Gooal!

Omdat een deel van de opbrengst van de cd voor UNICEF bestemd is, komt er eerst een dame van UNICEF aan het woord. Ze vertelt over het project Kick AIDS out of Kenya, en begint het kinderkoor iets uit te leggen over de ziekte. Wanneer het woord seks valt, drukt een jongetje op de eerste rij met een angstig gezicht zijn handen tegen zijn oren. Henkjan Smits houdt ook een praatje en geeft het kinderkoor een compliment: het koor blijkt over de X-factor te beschikken.

„Zouden wij ook de X-factor hebben?“, vraagt Zeef zich af.

„Stil,“ sist Eelco, „misschien gaat hij daar zo meteen iets over zeggen.“

Maar nee. Henkjan Smits rept met geen woord over het 17de, en gaat over tot het overhandigen van een cadeautje aan 15de-spits Kees.

„Wat wil je,“ zegt André, „als je tiende wordt in de reserve vierde klasse, kun je moeilijk verwachten dat Henkjan Smits je de X-factor toedicht. Hij zou er zichzelf niet bepaald geloofwaardig mee maken.“

„Maar het was wel leuk voor ons geweest,“ zegt Zeef, die duidelijk enorm teleurgesteld is.

Tijdens de borrel na afloop is de stemming onder de spelers van het 17de bedrukt. Plotseling zegt Zeef: „We moeten het gewoon vragen.“

„Wat?“

„Nou, of we de X-factor hebben. Als we het niet vragen, zullen we het nooit weten. Hij is er nu toch?“

„Je kunt het natuurlijk vragen, Zeef,“ zegt André. „Maar bedenk wel: de kans is groot dat het antwoord nee is, en dan loop je de rest van je leven rond met de wetenschap dat je een X-factorloze flut-rechtsback bent. Is dat echt wat je wilt?“

Zeef aarzelt.

„Vraag nou maar gewoon niets,“ vervolgt André. „Soms is het beter om onwetend te zijn.“

Maar het is al te laat. Iemand heeft Henkjan Smits geroepen, en daar komt hij op ons af gelopen.

Zeef kijkt André vragend aan. André schudt zijn hoofd: *vraag het niet, want je krijgt er spijt van*, lijkt hij te willen zeggen.

Zeef kijkt naar de grond. Schraapt zijn keel. „Eh, Henkjan... wij zijn het 17de enne... mogen we met je op de foto?“

Het mag.